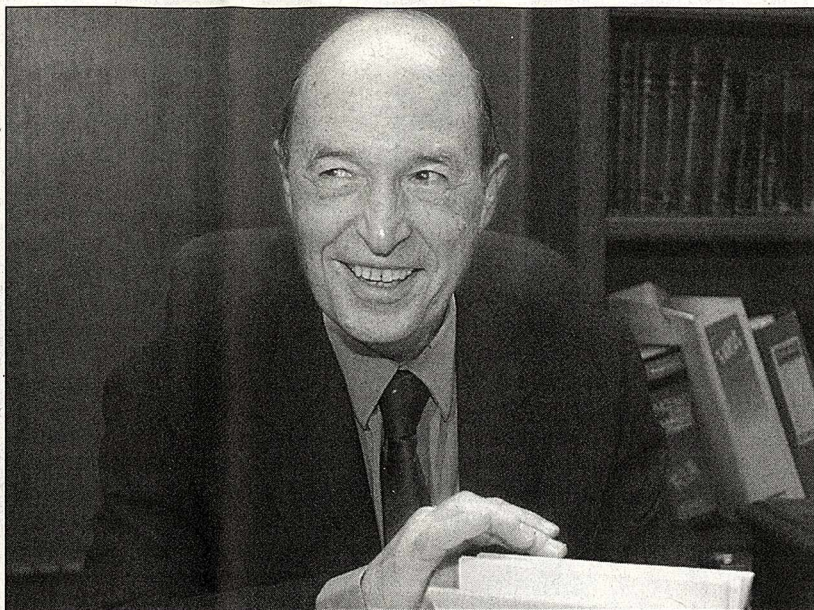


Κώστας Σημίτης: το χαμένο όραμα 2000 - 2006

Αυτό το όραμα κατά τον κ. Σημίτη δεν έγινε ορατό στους πολίτες διότι συκοφαντήθηκε από την τότε αντιπολίτευση, αλλά κυρίως διότι «δεν ήταν δυνατόν να εμπεριέχει ένα αυστηρό χρονοδιάγραμμα ούτε ένα θεαματικό και μοναδικό γεγονός ως κατάληξη σαν αυτό της ένταξης στην ΟΝΕ».

«Η ανάπτυξη κάθε χώρας», γράφει ο πρώην πρωθυπουργός, «είναι μια μακρά και συνεχής διαδικασία, όπου τα επιτεύγματα συνήθως γίνονται βαθμιαία ορατά, ενώ τα γεγονότα-σταθμοί σπανίζουν».

Μεγάλο μέρος του βιβλίου αφορά τις νέες συνθήκες της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογικής εξέλιξης, εντός των οποίων καλείται να λειτουργήσει η χώρα. Εδώ ο ρόλος της Ευρώπης για τον κ. Σημίτη είναι σημαντικός, αλλά αφού φροντίσουμε να βρεθούμε «στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο σε λόγο και επιρροή». Αυτά προϋποθέτουν και μια ισχυρή Ένωση με την ανάπτυξη «πιο αποτελεσματικών και δημοκρατικών θεσμών με ευρύτε-



«Η υστέρηση της χώρας δεν αφορά επιμέρους τομείς. Αφορά τις κοινωνικές, οικονομικές και παραγωγικές δομές σχεδόν στο σύνολό τους», γράφει στο νέο του βιβλίο «Στόχοι, Στρατηγική, Προοπτικές» ο Κώστας Σημίτης.

ρες εξουσίες, ώστε να διαμορφώνουν και να εφαρμόζουν νέες πολιτικές. Για παράδειγμα, η Επιτροπή να αναδειχθεί σε μια αυθεντική ευρωπαϊκή κυβέρνηση. Το Ευρωκοινοβούλιο σε πραγματικό νομοθετικό σώμα. Το Συμβούλιο Υπουργών σε σώμα που

θα εκπροσωπεί τις χώρες μέλη (Ανώ Βουλή).

Ενδιαφέρουσες είναι οι απόψεις για μια συνολική στρατηγική μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη η χώρα. «Κυριαρχεί η αντίληψη», γράφει ο κ. Σημίτης, «ότι το πρόβλημα της χώρας έ-

γκείται σε μία ή περισσότερες αδυναμίες, οι οποίες προσδιορίζονται ανάλογα με τις πολιτικές πεποιθήσεις του εκάστοτε συνομιλητή. Άλλοτε είναι το δημοσιονομικό έλλειμμα ή η καθυστέρηση στην απελευθέρωση των αγορών, άλλοτε η έλλειψη κοινωνικής δικαιοσύνης ή το χαμηλό επίπεδο των εισοδημάτων. Η υστέρησή μας δεν αφορά, όμως, επιμέρους τομείς. Αφορά τις κοινωνικές, οικονομικές και παραγωγικές δομές σχεδόν στο σύνολό τους. Η "κοινωνική ικανότητα" μας είναι περιορισμένη. Οι δυνάμεις που διαθέτουμε ως χώρα δεν μπορούν να μας εξασφαλίσουν τις λύσεις, τα αποτελέσματα, τη θέση που επιδιώκουμε. Το "σύστημα" συνολικά υστερεί. Αν θέλουμε επομένως να βελτιωθεί η κατάσταση, θα πρέπει να προβούμε σε αλλαγές σε όλους τους τομείς, σε όλα τα κρίσιμα για τη λειτουργία της κοινωνίας μας θέματα. Καμιά επιμέρους μεταρρύθμιση δεν μπορεί από μόνη της να εξασφαλίσει τη μετάβαση σε ένα υψηλότερο επίπεδο».

Υπό αυτό το σκεπτικό ο κ. Σημίτης συμφωνεί με τον τιν πρωθυπουργό (στο μόνο ίσως σημείο που φαίνεται στο βιβλίο) σχετικά με τις δαπάνες στην παιδεία. «Παραμένει εντελώς αβέβαιο», γράφει, «σε ποια κατεύθυνση πρέπει να αυξηθούν οι δαπά-

νες για την Παιδεία. Αύξηση των δαπανών χωρίς να υπάρχει σχέδιο για την αντιστροφή της σημερινής κατάστασης θα έμοιαζε με τον πίσω των Δαναΐδων».

Κοινωνική δυναμική

Το πιο σημαντικό ίσως κομμάτι είναι εκείνο που αναλύει την ανάγκη διαμόρφωσης ιδεολογίας που προωθεί τις ουσιαστικές κοινωνικές μεταβολές. «Η επίτευξη συγκεκριμένων στόχων», γράφει, «που αλλάζουν το παραδεκτό και κατεστημένο, δεν πραγματοποιείται με νόμους, διατάγες, ηθικολογίες και προτροπές εκ των άνω. Για να επιτευχθούν κοινωνικές αλλαγές χρειάζεται κοινωνική δυναμική... Η προοδευτική παράταξη έχει υποχρέωση να διαμορφώνει την πολιτική της με τη συστηματική μελέτη των μέτρων που προτείνει, αλλά και να προετοιμάζει την κοινή γνώμη ώστε να επιτύχει τη συστράτευσή της, όρο απαραίτητο για την επιτυχία και την αποτελεσματικότητα των πολιτικών της. Διαφορετικά εγκυμονεί ο κίνδυνος η προοδευτικότητα της να εξαντλείται σε μια τυποποιημένη αριστερή ρητορεία».

Κάτι που χαρακτηρίζει πλέον την Αριστερά κι ένα μεγάλο κομμάτι του ΠΑΣΟΚ, θα προσθέταμε εμείς.